

model kartonowy ♦ 1:9

MODELIK

Rok III (X)

Nr 4/99

ISSN 1428-3840

BOMBARDA (hufnica polowa)

DZIAŁO Z XV WIEKU

BOMBARDA (hufnica polowa)

Działo z XV wieku

Bombarda, inaczej zwana tarasnicą lub hufnicą, była jednym z pierwszych typów armat. Charakteryzowała się dużym kalibrem przy krótkim przewodzie lufy i komorą prochową o mniejszej średnicy od kalibru lufy. Używane były w XIV i XV wieku głównie do obrony i burzenia murów obronnych. Służyły do miotania kamiennych kul i drewnianych belek. Z czasem kamienne kule zaczęto wzmocniać metalowymi obęczami, później zastąpiono je odlewanyymi kulami żelaznymi. Donośność bombard wynosiła 200 - 600 m przy dużym rozrzucie i małej celności. Bombardy osadzane były w drewnianym łożu wyłożonym na ogół z jednego kłosa drzewa. Od XV w łoża zaczęto umieszczać na dwóch kołach tworząc pierwsze działa polowe. Duże bombardy na czas transportu były rozbiierane na części, a na miejscu składane w całość ponownie - stąd jeszcze jedna ich nazwa, śrubownice. Przed wystrzałem bombardę mocowano do podłoża za pomocą lin przecigniętych przez metalowe kółko przytwierdzone do korpusu. Kółko to ułatwiał też osadzanie bombardy w łożu.

Kartonowy model bombardy opracowano w skali 1:9 na podstawie planów opublikowanych w "Modelarzu" nr 11/72. Replika oryginału tej bombardy znajduje się w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie.

UWAGI OGÓLNE

Model bombardy wbrew pozorom jest modelem stosunkowo trudnym do wykonania. Zarówno wykonanie łoża jak i kół wymaga od wykonawcy sporego doświadczenia i dokładności.

Wszystkie elementy oznaczone gwiazdką (*) należy nakleić na teksturę o grubości 1 mm. Pola oznaczone "W" wycinamy, linie oznaczone symbolem nożycezek przecinamy. Model skleamy w kolejności numeracji części. Zalecam uważne studiowanie opisu budowy i rysunków. Oprócz tekstury o grubości 1 mm do wykonania modelu będzie potrzebny drut o średnicy 1 mm, patyk na oś i około 2,5 cm łańcuszka (można go wykonać samemu z miękkiego drutu). Do końcowego wyretuszowania modelu zalecam przygotować brązową i czarną farbę.

OPIS BUDOWY

Wycinamy i kształtujemy łożo cz.1. Przyklejamy uformowane na półokrągło cz.2 i 3 (strzałką zaznaczono ich przód). Wklejamy wręgi: 1A, 1B, 1C, 1D, 1E, 1F, 1G i przyklejamy spód łoża cz.4. Wklejamy układany kolorem do środka element cz.5 i całe łożo zamykamy. Przyklejamy pasek cz.6. Według rysunku z cz.7, 8, 9, 10 i 11 skleamy podporę łoża

Z cz.12 i 13 skleamy pałąk i wklejamy go w otwór w podporze łoża. W cz.12 należy wyciąć otwory. Z elementów cz.14-19 wraz z ich wręgami A i B wg rysunku skleamy lufę armaty. Osadzamy ją w łożu i oklejamy paskami okuć cz.20 i 21. Łoże za armatą w oznaczonych miejscach oklejamy okuciami cz.22 i 23. Z cz.24 i wręg 24A skleamy środkową część osi. UWAGA: we wręgach 24A, jak i we wszystkich wręgach piast kół wycinamy w środku zaznaczony otwór o średnicy 4 mm. Oś cz.24 przyklejamy do spodu łoża i przyklejamy okucia cz.25. Wg rysunków montażowych z cz.26-30 wraz z ich wręgami skleamy dwie piasty kół. Z cz.31-34 wg rysunków skleamy dwie obreze kół. W częściach 26 i 33 przed sklejeniem należy wyciąć otwory na sprzychy. Ze zwiniętych w rurkę paszków cz.35 skleamy sprzychy (20 szt.). Przystępujemy teraz do montażu kół w całość, co jest najtrudniejszym etapem w budowie tego modelu. Musimy użyć tu właściwego kleju, który nie "łapie" od razu, nie zasycha natychmiast i nie brudzi elementów (jest bezbarwny). Takie warunki spełniają kleje Hermol, Minutex lub im podobne. W żadnym wypadku nie może to być butapren. Koła skleamy w całość (po jednym) w następujący sposób. Jeden koniec sprzychy mocujemy w kleju i wprowadzamy w otwory w obreży koła. Wszystkie otwory w piastach koła smarujemy klejem i wiskamy w nie kolejno poszczególne sprzychy. "Regulujemy" głębokość wprowadzenia poszczególnych sprzych w obreż i w piastę nadając im odpowiedni kąt odchylenia w stosunku do płaszczyzny koła (patrz rysunek z przodu). Całą operację należy wykonać szybko, zanim klej "złapie" na stałe. W podobny sposób skleamy drugie koło i odkładamy je do całkowitego wyschnięcia kleju. Według wzoru X należy przygotować patyk o średnicy około 3 mm i długości 164 mm. Wklejamy go w otwory osi cz.24. Nasadzamy koła i na końcówki patyka nakładamy na klej sklepane w stożki cz.36 wraz z okuciem cz.37. Cz.36 nie powinna dotykać piasty koła, co umożliwi swobodne obracanie się kół. Według wzorów z drutu wykonujemy duki uchwyty armaty, łoża i łańcuszka. Malujemy je na czarno i wklejamy wraz z łańcuszkiem w otwory we właściwych miejscach (patrz rys.). Pałąk podpory łoża wprowadzamy w otwór w łożu i oba elementy łączymy za pomocą drutu wg V tworząc zawias. Drugi koniec drutu po wprowadzeniu w otwory zaginamy. Poprzez osadzanie zamocowanej na końcu łańcuszka przetyczki we właściwym otworze pałąka regulowano kąt ostrzału.

MODELIK 4/99 ISSN 1428-3840
BOMBARDA z XV w. WYDANIE I

Opracowanie modelu: Janusz Oleś

Projekt okładki: Wojciech Sankowski

Redakcja numeru: Janusz Oleś

WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE ©

Made in Poland

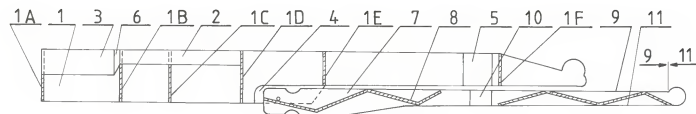
Wydawca:
WYDAWNICTWO "MODELIK"
Janusz Oleś

74-100 Gryfino; ul. Szczecińska 10
tel./fax: (091) 40-45-299

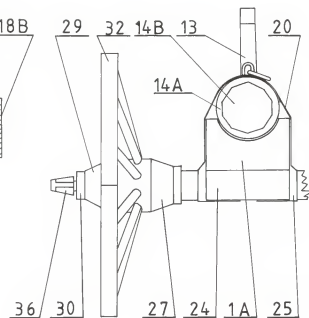
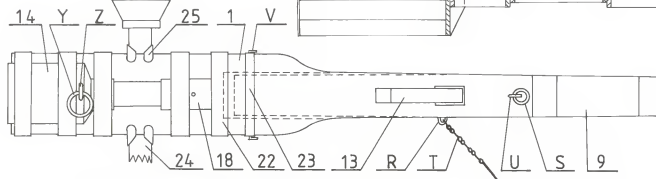
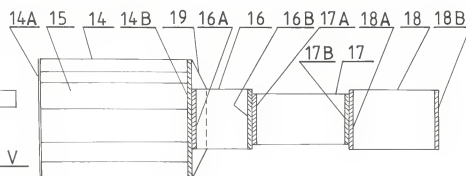
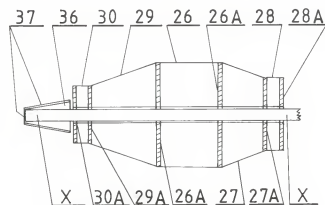
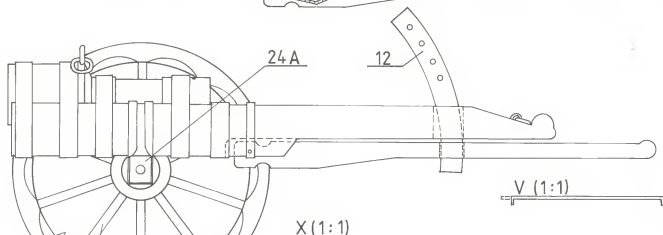
Korespondencja:

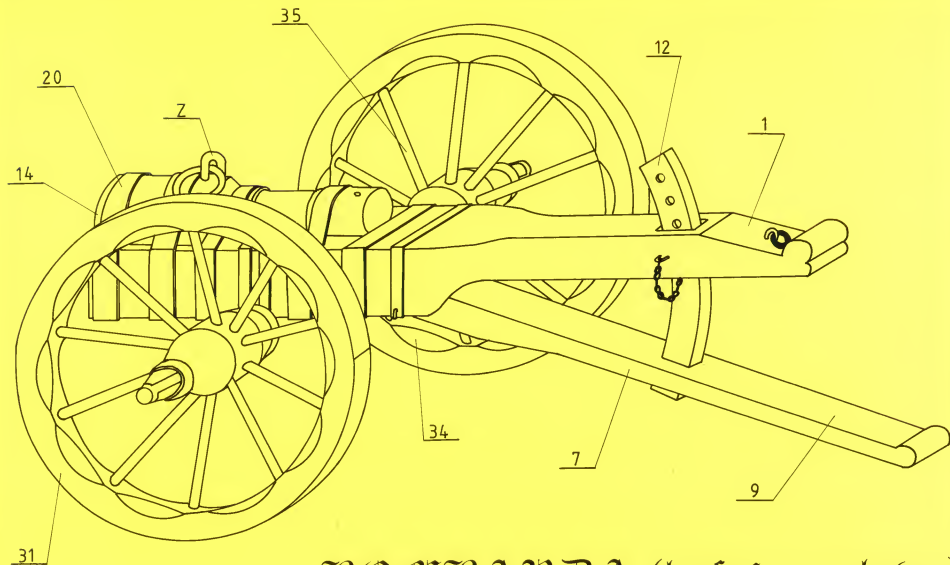
74-100 Gryfino; skr. poczt.125

Prowadzimy sprzedaż wysyłkową dla odbiorców indywidualnych. Szczegółowy wykaz modeli dostępnych aktualnie w sprzedaży wraz z cenami i warunkami zakupu wysyłamy na życzenie po otrzymaniu koperty i znaczka na list. Istnieje możliwość zależenia prenumeraty. Zapraszamy do współpracy sklepy modelarskie i księgarnie zainteresowanym prześlemy ofertę.

WZORY DRUTÓW 1:1

BOHARDA (łufnica polowa)

Działo z XV wieku

